

Sygn. akt: I C 1453/13 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	protokolant sądowy Joanna Pile-Syposz

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2014 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa H. A. z siedzibą w S.

przeciwko B. L.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa H. A. z siedzibą w S. w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 20 czerwca 2013 r. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej B. L. kwoty 3.394,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 21 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty. Domagała się także zasądzenia od pozwanej kosztów sądowych w kwocie 43 zł, kosztów prowizji e-C. 0,78 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że wierzytelność objęta pozwem powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną z Bankiem (...) S. A. (wierzycielem pierwotnym) umowy kredytu o numerze (...). Pomimo precyzyjnie ustalonych w umowie zasad zwrotu pożyczonej kwoty, pozwana nie wywiązała się z warunków umowy. W związku z tym wierzyciel pierwotny wypowiedział umowę i kwota kredytu stała się wymagalna w dniu 10 czerwca 2009 r. Zobowiązanie pozwanej na dzień sporządzenia pozwu wynosiło 3.394,70 zł (1.695,31 zł - zaległa część kapitału, 1.699,39 zł - suma odsetek od kapitału naliczonych od dnia następnego po dacie wymagalności do dnia wytoczenia powództwa). Strona powodowa podniosła, że w dniu 25.03.2013 r. wierzyciel pierwotny Bank (...) S. A. dokonał przelewu przysługującej mu od pozwanej wierzytelności na rzecz powoda. Zbycie wierzytelności nastąpiła zgodnie z art. 509 kodeksu cywilnego. Na mocy tej umowy strona powodowa uzyskała legitymację procesową czynną w niniejszym postępowaniu. O tym fakcie pozwana została poinformowana pisemnym zawiadomieniem o cesji wierzytelności. Strona powodowa podjęła próby polubownego odzyskania od pozwanej należnej kwoty, jednak próby okazały się bezskuteczne. Wobec tego konieczne stało się wytoczenie powództwa. Kwota żądana pozwem 3.394,70 zł, to zaległa część kapitału i odsetek wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi liczonymi od następnego dnia po wytoczeniu powództwa.

W piśmie procesowym z dnia 5 listopada 2013 r. (k. 9-11) stanowiącym uzupełnienie braków formalnych pozwu strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości, domagając się nadto zasądzenia

od pozwanej kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Wskazała także, że na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Banku (...) S. A. z dnia 27 października 2009 r. doszło do przeniesienia całego majątku (...) Bank S. A. na Bank (...) S. A. w zamian za akcje przyznane akcjonariuszom (...) Bank S. A. przez (...) S. A.

Pozwana B. L. nie wdała się w spór w niniejszej sprawie, pomimo doręczenia jej odpisu pozwu i wezwania jej na rozprawę dnia 5 lutego 2014 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 18 grudnia 2007 roku pozwana B. L. (nr P. (...)) zawarła z (...) Bank S.A. w G. umowę o kartę kredytową V. – Karta w sam raz (...) Bank S. A. nr (...). Zgodnie z § 5 umowy pozwanej przyznano limit kredytowy w wysokości 2.700 zł

Dowód: umowa o kartę kredytową k. 12-15, zaświadczenie z systemu P. –SAD k. 5

W dniu 23 kwietnia 2013 roku pracownik Kancelarii (...) S. K. A. działającej w imieniu Banku (...) S. A. w K. T. K. sporządził skierowane do pozwanej B. L. zawiadomienie, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 25 marca 2013 roku Bank (...) S. A. dokonał umowy przelewu wierzytelności banku z tytułu umowy kredytu produkt k. (...) z dnia 18.12.2007 r., która na dzień 25.03.2013 r. wynosiła 3.342,17 zł. Tego samego dnia pracownik Kancelarii (...) S. K. A. G. S. sporządził skierowane do pozwanej wezwanie do zapłaty wierzytelności z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 18.12.2007 r., zawartej z Bankiem (...) S. A. w kwocie 3.359,68 zł na rzecz nowego wierzyciela H. A. w terminie 14 dni.

Dowód: zawiadomienie o przelewie i wezwanie do zapłaty z dnia 23 kwietnia 2013 roku k. 19-20

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, iż postępowanie w niniejszej sprawie miało charakter uproszczony, a nadto postępowanie prowadzone przez Sąd Rejonowy w Nysie było kontynuacją postępowania wszczętego w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 tego artykułu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Wedle art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Tym samym skoro w rozpatrywanej sprawie wierzytelność stwierdzona była pismem (umowa wraz z fakturami) ustawodawca nałożył na strony obowiązek zachowania formy pisemnej przelewu wierzytelności.

Ustalając stan faktyczny Sąd miał na względzie regulację art. 6 k.c. zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu) a nadto art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Zastosował też przepisy art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Podstawą dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie były dokumenty przedłożone przez stronę powodową.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa w pozwie wniesionym dnia 20 czerwca 2013 roku do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 3.394,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto strona powodowa domagała się zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego w sprawie według norm przepisanych. Jako podstawę swojego roszczenia strona powodowa wskazała umowę kredytową zawartą przez pozwaną z Bankiem (...) S. A. (wierzycielem pierwotnym) o numerze (...), podnosząc przy tym, że umową przelewu wierzytelności z dnia 25 marca 2013 roku Bank (...) S.A. (jej pierwotny właściciel) zbył wierzytelność na rzecz strony powodowej. Jednakże do pozwu dołączono umowę o kartę kredytową zawartą z pozwaną przez (...) Bank S. A. w G.. Nie dołączono dokumentów wskazujących na następstwo prawne Banku (...) S. A. po (...) Bank S. A. co do wierzytelności wobec pozwanej. Nie dołączono też umowy przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanej zawartej między Bankiem (...) S. A., a stroną powodową dnia 25 marca 2013 r. Brak tej umowy uniemożliwia Sądowi ocenę czy doszło do skutecznego przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanej na stronę powodową w wysokości wskazanej w pozwie. Nadto nie przedłożono też dowodów wysłania lub doręczenia pozwanej zawiadomienia o przelewie i wezwania do zapłaty.

Zważając na powyższe należy wskazać, iż strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie udowodniła swojego roszczenia. Załączone przez stronę powodową dokumenty nie wskazują na fakt istnienia samej wierzytelności dochodzonej przez nią w pozwie wniesionym w formie elektronicznej do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 20 czerwca 2013 r.

Mając powyższe na względzie należało orzec jak w wyroku.